

TÖRÖKÖR

2011. június

A törökóri gyülekezet lapja

Születésnap gyertyák

„De a mennyei Jeruzsálem szabad:
ez a mi anyánk. (Gal. 4:26)

Balássy András

Születésnap, lángok, fuvallat... Pünkösdkor minden együtt van: lángnyelvek, a Lélek fuvallata – és megszületik az egyház. Milyen szép.

Bár... minden hasonlat sántít. Ez meg ráadásul mind a négy lábára (vagy hány is van neki?). Mert először is: előbb hallatszik a szélzúgás, azután jelennek meg a lángnyelvek. Másodszor: a Lélek fuvallata nemhogy kioltaná a lángokat – éppen ellenkezőleg: Ő lobbantja lángra a tüzet. A Lélek tüzet – hát persze. Meg aztán: a (születésnap) gyertyák elének – csak nem pusztít el minket, tanítványokat a Lélek? Végül pedig: a gyertyák elfújása a születésnapos előjoga – itt pedig a Lélek fúj, az egyház születésnapján...

Mégis, játszunk most el a gondolattal: a pünkösdi valójában az egyház születésnap ünnep.

Mennyi idős is az ünnepelt? A válasz csak elsőre olyan magától értetődő. E szerint az egyház 2011-33=1978 éves. Ugyanakkor a kutatók mára egyértelműen bebizonyították: Krisztus születésének évét rossz módszerrel számították ki mai időszámításunk megalkotásakor. Ebből olyan problémák adódnak, mint pl. hogy a csecsemő Jézust halálra kerestető Nagy Heródes Kr. e. 4-ben már meghalt. Tudjuk másrészt, hogy a Krisztust halálra ítélt Pilátus Kr. u. 26-ban lett Júdea helytartója.

Így aztán – immár óvatosan – csak annyit állíthatunk, hogy az ünnepelt 1980-as éveinek első felében jár. Ez szép kor, de Káténk egyenesen úgy fogalmaz, hogy „Isten Fia a világ kezdetétől fogva annak végéig” gyűjti egybe az egyházat. Az első keresztyén gyülekezet megalakulása tehát valóban az első pünkösdhöz köthető, de az egyház lényegét tekintve olyan valóság, amely egyedül Krisztushoz van kötve – korhoz nem. Találón mondja Antiokhiai Ignác egyházatya (aki mártírhálált halt kb. 110-ben): „Ubi Christus, ibi ecclesia” – azaz: „Ahol Krisztus, ott van az egyház.”

Kicsoda számunkra az ünnepelt? Micsoda az egyház? Válaszból több mint elég áll rendelkezésre: épület, egyesület, intézmény, szertartás, hagyomány... Gyöngyszem ezek között néhai nagyanyám ironikus megjegyzése: „A református egyház valójában nem más, mint a református lelkészek családtagjainak összessége.” Ami egybefogja mindezeket az akár komolynak, akár komolytalannak szánt meghatározásokat: valami emberi sajátosságra összpontosítanak. A pünkösdi történetben az a szép, hogy megmutatja: a tanítványok emeleti szobájában összegyűlt csoportját Isten Szentlelke teszi egyházzá. Visszatérve a kiinduló képre: a születésnap gyertyák nem önmagukat ünneplik, nem önmagukért vannak, hanem egy rajtuk kívül, egy felettük álló személyért: az ünnepeltért.

Folytatás a 2. oldalon

GYÜLEKEZETI ÉLET

Március 27-én Balássy András és Balássy Hajnalka bemutatták a gyülekezetnek február 15-én született gyermeküket, Balássy András Pált.

Balássy András Pál

Április 3-án Balássy András nagytiszteletű úr Bácsa Dóra és Fejes Károly lányának kiszolgáltatta a keresztség sákramentumát, aki a Nóra nevet kapta. Reméljük, hogy az Úr őt is és szüleit is a hit, a Jézus Krisztust követő élet útján vezeti.

Április 7-én a presbitériumi konzultáció újabb alkalmára került sor. Ennek keretében most a szolgálatvezetők számoltak be munkaterületük helyzetéről. A gyermek istentiszteleti szolgálatot Balássy Hajnalkától teljes egészében Barabás Ildikó vette át, akinek Rácz Katalin segít, a katechetikai és pedagógiai támogatást pedig Czánik András presbiter adja. Körber Tivadar presbiter-karnagy újra szívünkre helyezte az énekkar számbeli és minőségi fejlesztésének terhet. Bár a meglévő tagság többsége kottaolvasó, könnyen tanul, de egyéb kötelezettségeik miatt nem tudnak minden próbára eljutni. Nagyon kellene néhány fiatal ahhoz, hogy ez a szolgálat a gyülekezet számára mindig új élmény és töltetkezés lehessen. A háromszólamú éneklés átmenetileg talán megoldást jelentene a szükségben, de visszalépés is volna az eddigi igényességhez képest. Dr. Nagy Sándor az általános gondnoki teendők mellett ellátja az orgonakísérői feladatot is. A gyülekezet jó partner ebben, hiszen az ország legszebben éneklő református gyülekezetei közé tartozik. De énektanulásra azért még mindig szükség van, és ez nem lehet addig eredményes, míg az erre alkalmas istentisztelet előtti percekben csak 2-3 gyülekezeti tag van a templomban.

Folytatás a 2. oldalon

Pünkösdkor tehát nem önmagunkat ünnepeljük, bár tudjuk: mibőlőlünk épül föl az egyház. Hogyan lehetséges ez? Azt gondolom, nem nehéz belátni: egy épület jóval több, mint építőköveinek összessége; egy ember jóval több, mint a testét fölépítő ásványi anyagok; egy nemzet jóval több, mint egy darab föld és az azt lakó néhány millió polgár... Mind mögött ott áll egy magasabb, rendező elv, amely minőségi változást hoz. Az egyház esetében a Lélek élő és áldó jelenléte hozza el ezt a változást. Így aztán egészen természetesen használjuk az „anyaszent-egyház” kifejezést – nyomdokain járva Cyprianus III. századi karthágói püspöknek (lám, megint egy egyházatya és megint egy vértanú!), aki kimondta: „Akinek az egyház nem anyja, annak Isten sem Atyja.” Kálvin így fűzi tovább ezt a gondolatot: „Kezdem pedig az egyházzal: amelynek kebelébe akarja Isten gyűjteni fiait, nemcsak azért, hogy annak segítségét és szolgálatát vegyék igénybe addig, míg csecsemők és gyermekek, hanem hogy az egyház az ő anyai gondozásával igazgassa őket, míg fel nem serdülnek s míg végre hitüknek célját el nem érik. Ezt a két dolgot ugyanis, mivel Isten össze-

kötötte, szétválasztani nem szabad, úgy hogy akinek Isten atyjuk, azoknak az egyház legyen anyjuk; és pedig nemcsak a törvény alatt, hanem Krisztus eljövetele után is, amint arról Pál tanúskodik, ki azt mondja (Gal. 4:26), hogy mi az új és mennyei Jeruzsálemnek vagyunk a fiai.” (...) „...már az egy 'anya' szóból is megtanulhatjuk, hogy mily hasznos és mennyire szükséges ránk nézve ennek megismerése, mivel nincsen más út az életre, mint az, ha ez az anya hordoz bennünket méhében, ha ez hoz a világra, ha ez táplál bennünket emlőin, szóval, ha ez őriz és oltalmaz bennünket mindaddig, amíg csak halandó testünket levetkezve hasonlóknak nem leszünk az angyalokhoz.” (Institutio IV. könyv I. fej. 1. ill. 4.)

Ha így, tehát kortalan édesanyaként tudjuk szemlélni az egyházat, akkor van ünnepelni valónk ezen a pünkösdőn is. Ünnepelhetjük, hogy van Atyánk a mennyben, és van egy minket anyaként dajkáló és tanító közösség itt a földön, melynek tagjai lehetünk. Ünnepelhetjük az örökévaló Krisztus jelenvalóságát. Ünnepelhetjük, hogy a Szentlélek tüze minket is ragyogóvá tesz. Ünnepelhetjük növekedésben, engedelmességben, hűségben és egységben.

Ámen.

Feladatok: toronyépítés, tisztújítás

Dibuz Sarolta

A presbitérium május 5-én megvizsgálta és jóváhagyta a torony Villányi Judit által benyújtott építési terveit, és tudomásul vette, hogy a torony felépítésének teljes költsége előreláthatólag 2,3 millió forint lesz. A presbitérium megállapította: Villányi Judit terve maradéktalanul megfelel tavaly szeptember 9-i határozatának, hogy tudniillik az épülethez egyensúlyosan illeszkedő, „barátságos, hívogató, biztató előtető-építménnyel hívjuk fel a járókelők figyelmét arra: reformá-

2 TÖRÖKÖR

Felvetette az úgynevezett új énekek tanításának lehetőségét is. Balázs Péter szerint a diakónia a gyülekezetünkben jól és folyamatosan működik, de inkább spontán módon, mint szervezeten. Tény, hogy a rászoruló gyülekezeti tagok közül senki sem marad segítség nélkül. A bizottsági munkán javítani kell. Dr. Nagy Sándorné szerint a könyvelési munka zökkenőmentesen halad, hiszen mind nagytiszteletű úr, mind Katona Kiss Istvánné jól előkészítik a bizonylatokat. Szóba került a közelgő presbiterválasztás is, beleértve egy örsékváltás lehetőségét. Erdemi mérlegelésre még nem került, nem is kerülhetett sor. (DNS)

Április 22-én, ünnepi istentiszteletünkön úrvacsorás szolgálatával jelen volt Dr. Dobos Ágoston békésszentandrási lelkész, a Hős utcai cigánymisszió vezetője, aki kérte és megköszönte gyülekezetünk támogatását, gyülekezetünk tagjait pedig részvételre buzdította. Istentisztelet után a gyülekezeti teremben nézhettük meg a missziót bemutató albumot, s beszélgethettünk is a nagytiszteletű úrral.

Dobos nagytiszteletű úr akcióban

Május 1-jén rendhagyó istentisztelettel köszöntöttük az anyákat. Az alkalmat az ifjúság műsora szötte át. Dalokat tanítottak, verset mondtak, majd a 167. éneket követően jelenetet mutattak be a McDonald's mintájú keresztyénségről. Nagytiszteletű úr prédikációja aztán (lekció: Ján16,16-23, textus: Ján16,21) Jézus példája felől nemcsak a jelenetben bemutatott fogasztói szemléletet értelmezte, de az anyák e szemlélettel összeegyeztethetetlen, mert Jézusra emlékeztető áldozatát is, rámutatva, hogy a példák szerint milyenek vagyunk, milyenek lehetnénk, milyenek kellene lennünk. Az ifjúság verseket mondott, a versek közt pedig Balássy Árpád vezetésével az istentisztelet előtt tanult dalokat énekeltük, végül, az adakozás és a hirdetések után, a 127. zsoltár alatt a virágok átadása következett. Az istentiszteletet követő közös teázás közben megnézhettük Villányi Judit éppen elkészült toronytervét, s ki-ki véleményét formálhatta róla.

Május 5-én presbitéri gyűlés vitatta meg és hagyta jóvá a torony építési tervét, majd meghatározta az esedékes tisztújítás menetrendjét is. Beszámolónk a 2-3. oldalon olvasható.

Folytatás a 3. oldalon

Folytatás a 3. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (Gyülekezeti élet)

Május 7-én a budaörsi Kálváriadombra, majd a Csiki-hegyeken át Csillebércig kirándultak a gyülekezet vállalkozó kedvű tagjai. Wágner Dorottya beszámolója a 6-7. oldalon olvasható.

Május 8-án Balássy András nagytiszteletű úr ökumenikus keresztelő során szolgáltatta ki a keresztség sákramentumát a református Tamás István és a katolikus Szűcs Zsuzsanna Ilona Botond nevű fiának. A gyülekezet reméli, hogy a gyermek hitben járó ifjúvá és férfivá érkezik.

Május 13-án, minthogy az esővíz utat talált az ifjúsági klubba, gyülekezetünk három tagja önkéntes munkával megszüntette a beázás okát, kitakarította a maltertől eltömődött esőcsatornát.

Május 15-én két család három gyermekét keresztelte meg Balássy András nagytiszteletű úr. Zsanda András és Zsarnóczky Rita fia a Dávid, leánya a Zsófia, Fűspök Zoltán és Szabó Csilla fia a Márton nevet kapta. A gyülekezet emlékeztet arra, hogy a keresztség nemcsak ajándék, hanem fogadalommal vállalt felelősség is.

Május 22-én, az istentisztelet után, szabályszerűen összehívott, határozatképes egyházközségi közgyűlést tartottunk. A jelenlévők nyílt szavazással elfogadták Villányi Judit toronytervét, s a presbitérium ismertetett döntését, amely szerint a költségek tizedét a gyülekezet állja, a többihez pedig pénzintézetek, önkormányzatok és pénzemberek segítségét kérjük.

HÍREK

Egyházkerületi közgyűlés. Április 13-án közgyűlést tartott Budapesten a Dunamelléki Református Egyházkerület. Tókéczki László főgondnok a missziós programok megerősítését sürgette, s bejelentette, hogy idén komoly anyagi erőforrásokat fordítanak új missziói gyülekezetek kialakítására. Arról is beszélt, hogy az egyháznak a művelődés ügyét is vállalnia kell. Emlékeztetett Ravasz László püspök álláspontjára, aki szerint a mobilitás és a fokozódó szekularizáció miatt nagy szükség van egyházi, református művelődésügyi rendszerre. Szabó István püspöki jelentése az alkotmánnyal, a vallásügyi törvénnyel, az új médiatörvénnyel, valamint a szociális ellátással és a közoktatással, ezeken túl pedig a missziói egyházközségek és az új gyülekezetek szervezésének fontosságával, új templomok építésével, s az egyházkerület médiaszolgálatának megújításával is foglalkozott. Jelentését távollétében Peterdi Dániel főjegyző olvasta fel. A közgyűlés elfogadta az egyházmegyék, a kerületi intézmények és a Lelkeszi Szolidaritási Alap költségvetését, valamint meghallgatta az intézmények beszámolóit. *(Parókia Portál)*

Folytatás a 4. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (Feladatok: toronyépítés, tisztújítás)

A testület megegyezett az esedékes tisztújítás menetrendjében is. Ezek szerint: június 2-án felállítja, június 5-én bemutatja a választási bizottságot, amely ezt követően fogadalmat tesz. Október 6-án véglegesíti a presbiter jelöltek listáját, a névsort október 23-án teszi közzé. Október 30-án kerül sor a jelöltek bemutatására, november 6-án a szavazni hívatott választói közgyűlésre. Amennyiben senki és

semmi ellen nem merül fel kifogás, a választás eredménye november 22-én jogerőre emelkedik. A megújított presbitérium január elsején tesz esküt, majd január 5-én megtartja első presbiteri gyűlését.

Balássy András nagytiszteletű úr bejelentette, hogy a konfirmandusok, előreláthatólag tizenegyen, június 4-én vizsgáznak. Az eseményre a presbitérium tagjai is hivatalosak. A nagytiszteletű úr egyébként július 11-23, és augusztus 15-27 között veszi ki szabadságát.

Ilyen lesz, ez az amit az egyházközségi közgyűlés május 22-én nyílt szavazással elfogadott. (A tervező, Villányi Judit montážsa)

A választás elé

Nem tudjuk pontosan, hogy az ösgyülekezetben milyen tisztségeket jelöltek a presbiter (vén) és a püspök (felvigyázó) szavakkal, de az Apostolok Cselekedeteiből világos számunkra, hogy a gyülekezetek élén testületi vezetés állt. Református egyházunk ezt a hagyományt követi, amikor gyülekezeteink vezetését nem egyénekre, hanem a presbiterok közösségére, illetve lelkipásztor és (fő)gondnok kettős elnökségére bízta.

Gyülekezetünkben – a presbitérium határozatának megfelelően – már júniusban megkezdődik munkáját a jelölőbizottság. Az alábbiakban három igeszakasz és az egyházi törvény Preambulumának ideidézésével szeretnénk segítséget nyújtani a testvéreknek, hogy együtt készülhessünk – imádság-

ban és felelős gondolkodásban – erre a fontos eseményre.

*

„...presbitereket állíts szolgálatba városonként, ahogyan meghagytam neked: ha van olyan, aki feddhetetlen, egyfeleségű férfi, akinek gyermekei hívők, nem vádolhatók kicsapongással, és nem engedetlenek. A püspök ugyanis, mint Isten sáfara legyen feddhetetlen, nem önkényeskedő, nem indulatos, nem részeges, nem kötekedő és nem haszonleső, hanem vendégszerető, a jóra hajlandó, józan, igazságos, kegyes, önmegtartóztató, aki ragaszkodik a tanítással megegyező igaz beszédhez, hogy az egészséges tanítással tudjon bátorítani, és meg tudja győzni az el-lenszegülőket.” (Tit. 1,5-9)

Folytatás a 4. oldalon

„A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbitertárs és Krisztus szenvedésének tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszgeből, hanem készségesen; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak. És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját.

Ugyanúgy, ti ifjabbak: engedelmeskedjétek az idősebbeknek, egymás iránt pedig valamenynyien legyetek aláztosak, mert az

Isten a gőgösöknek ellenáll, az aláztosaknak pedig kegyelmet ad.” (1. Pt. 5,1-5)

„Igaz beszéd ez: ha valaki püspökségre törekszik, jó munkát kíván. Szükséges tehát, hogy a püspök legyen feddhetetlen, egyfeleségű férfi; megfontolt, józan, tisztességes, vendégszerető, tanításra alkalmas; nem részeges, nem kötekedő, hanem megértő, a viszálykodást kerülő, nem pénzsóvár; olyan, aki a maga háza népét jól vezeti, gyermekeit engedelmességben és teljes tisztességben neveli. Mert ha valaki a maga háza népét nem tudja vezetni, hogyan fog gondot viselni az Isten egyházára? Ne újonnan megtért ember legyen, nehogy felfuvalkodva az

ördöggel azonos ítélet alá essék. Szükséges, hogy a kívülről állóknak is jó véleményük legyen róla, ne hogy gyalázatba és az ördög csapdájába essék. (1. Tim. 3,1-7)

*

1996. évi I. törvény

Magyarországi Református Egyház választójogi törvénye a 2002. évi IV., a 2005. évi V., és a 2010. évi I. törvény módosításaival egységes szerkezetben

PREAMBULUM

Isten e földön élő népe – egyháza – vezetésére minden korban jelölt előjárókat. Azt pedig a közös-

ség feladatává tette, hogy ismerje fel, hívja el és válassza meg az Isten kegyelme (kegyelmi ajándékai) által felkészített szolgálattevőket a különböző tisztségekre.

A Magyarországi Református Egyház a Szentírás alapján, hitvallásaihoz ragaszkodva az egyetemes papság elvét vallja.

Ugyanakkor szükségesnek és indokoltnak tartja a lelkészek és a választott tisztségviselők szolgálatba állítását. Krisztus az Ő Anyaszentegyházának mindenkor ad pásztorokat és tanítókat az Ő testének építésére (Ef. 4,11.12; 1Kor 12,28).

Ezekre a szolgálatokra az Istentől kapott belső elhívás, és annak külső megerősítése útján kerül sor.

Magyar Ökumenikus Találkozó. Ki-hívások és felelősségek címmel április 26-a és május 1-je közt tartották a 6. Magyar Ökumenikus Találkozót, amelynek a Magyarországi Református Egyház balatonszárszói Soli Deo Gloria Konferenciaközpontja adott helyet. A szervezők: az Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem, a Magyar Pax Romana és az Európai Magyar Evangéliumi Ifjúsági Konferencia szerint – ahogy a meghívó fogalmaz, „rajtunk, keresztyényeken kívül senki nem tudja – és jószerével problémátudata sincs például arra vonatkozóan –, hogy mi különbség van egy református és egy katolikus között, vagy egy evangélikus és egy református között: nem is csak konfesszionális, de kulturális értelemben”, de ha tudná sem volna képes vele mit kezdeni. Ezért is kell alkalomról alkalomra megtalálnunk az ökumené pozícióját, megtanulni keresését, keresésének módját és megvalósítását. A találkozó gazdag és magas szintű programja ehhez adott útmutatást és segítséget. A mostani rendezvényhez hasonló legutóbb 1995-ben tartottak Gyulán. (www.magarpaxromana.hu)

Államadósság és reformátusok. Az ország nehéz gazdasági állapotára, valamint a központi költségvetés alakulására tekintettel, továbbá az államadósság csökkentését szolgáló kormányzati elhatározás támogatása céljából, a Magyarországi Református Egyház Elnöksége úgy határozott, hogy idén nem kér segítséget az államtól ingatlanjai, templomai felújításához, állagmegóvásához. Az elnökség a mintegy 200 millió forintról szóló döntést az április 27-i országos esperes-gondnoki értekezleten jelentette be. (reformatus.hu)

Reformátusok világtalálkozója. A magyar reformátusok idei, VI., Krisztusért követségben című világtalálkozójának programja májusban kezdődött, és októberben, a Reformáció Hónapjában zárul. Az egyes részegyházak teljes szabadsággal és felelősséggel szervezik a területük eseményeit. A világtalálkozónak nem volt hivatalos nyitó- és nem lesz ilyen záró rendezvénye sem, a Generális Konvent júniusi plenáris ülésére és a július közepén sorra kerülő Csillagpont Református Ifjúsági Találkozóra azonban különösen várják a diaszpórában élő reformátusság képviselőit is. Az események teljes körét programfüzet mutatja be, ennek szerkesztője gyülekezetünk tagja, Czánik András volt. A programfüzet megtalálható a világtalálkozó honlapján is: (www.vilagtalalkozo.reformatus.hu).

Konferencia. „Üldöztetünk, de el nem hagyatunk; tiportatunk, de el nem veszünk” – Hősök, mártírok, áldozatok a XX. századi magyar reformátusságból címmel május 3-án konferenciát tartottak a Dunamelléki Református Egyházkerület székházának dísztermében.

Folytatás az 5. oldalon

Folytatás a 4. oldalról (Hírek)

Felelevenítették mások között a meggyilkolt kormányfő, gróf Tisza István, a kivégzett katonatiszt, Kozma István, az emigrációba kényszerült miniszterelnök, Nagy Ferenc, az SDG-vezető Soós Géza életét, a felvidéki, a horvátországi, a kárpátaljai magyarok megpróbáltatásait, neves, vagy csak kevesek által ismert egyházi, közéleti személyiségeket, vagy református közösségek sorsát, helytállását idézték meg, akik a súlyos szenvedések, viszontagságok közepette is az Ige és a magyar nemzet szolgálatában vállaltak áldozatot. (*parokia.hu*)

Magyarok, szlovákok. A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház május 12-14 között Hanván tartott zsinati ülészakán döntött a Magyar Református Egyházhoz való csatlakozásról. A szavazás után azonban a két szlovák nyelvű egyházmegye képviselői elhagyták az ülést. Álláspontjuk szerint ugyanis a lépést semmi sem indokolja, velük erről senki nem konzultált, attól is tartanak, hogy a csatlakozásból politikai probléma támadhat. A szlovák reformátusok a nézetkülönbségeket áthidalandó azt szeretnék elérni, hogy az egységes egyház elnevezése ne Magyar Református Egyház, hanem Kárpát-medencei Református Egyház legyen. A csatlakozásról szóló végleges döntést a Kárpát-medencei Magyar Református Generális Konvent június végi plenáris ülése hozza meg. (*MTI*)

Magyar Református Egység Napja.

A debreceni Alkotmányozó Zsinat második évfordulóját ünnepeltük május 22-én. A Magyar Református Egység Napja honlapján híreket, információkat, interjúkat, véleményeket olvashatunk az egész Kárpát-medencéből, tudósításokat a legfontosabb május 22-e körüli eseményről, a most harmadszor megrendezett Szeretet-hídról. A honlap címe: *majus22.org*.

PROGRAMAJÁNLÓ

VIII. Református Zenei Fesztivál. A június 3-4-5-én zajló eseménysorozat programjait a Budapest IX. kerületi Ráday utcán, 'Kultuccán', Bakáts téren, Kálvin téren, s a Lónyay utcai református gimnáziumban rendezik. Terveznek fáklyás menetet szoltárénekléssel, késő esti zenés áhítatot Steinbach József református püspök és a 150 fős Egyesített református Kórus szolgálatával, országos találkozót a református oktatási intézményeknek, országos kórustalálkozót, kerekasztal-beszélgetéseket, koncerteket, gyermekprogramokat. Az érdeklődők részletesen a rendezvény honlapján (*www.PerifericRecords.com*) tájékozódhatnak.

Ünnepi Könyvhét. Június 3-7 között 81. alkalommal szervezik meg a Vörösmarty téren, és az ország nagyvárosaiban az ünnepi könyvhétet, s a IX. Gyermekkönyvnapokat.

Folytatás a 6. oldalon

Isten velünk volt

Dr. Nagy Sándorné

Édesanyám már 40. évében járt, mikor megtudta, hogy két kamaszkorban lévő gyermeke után most újra gyermekáldás elé néz. Érthető, ha csak nehezen tudta rávenni magát a helyzet elfogadására. De végül úgy döntött, hogy elvállal, ezért megszülethettem. Még hozzá egy meleg családi fészekben, ahol nagyon szerettek!

Nővérem közreműködésével épp a 10. születésnapom estéjén adhattam át magam Jézusnak – ahogyan ezt egy öntudatos hívő mondhatná. Úgy történt, hogy a soros vacsora utáni mosogatás, törölgetés közben a konyhában Livia nővéremmel beszélgetni kezdtünk Istenről, az emberről, Jézusról, és az ő tetteiről. Azért is beszélgettünk erről, mert mindez kora gyermekségemtől fogva mélyen foglalkoztatott, de magamtól nem voltam képes megbízható választ találni a kérdéseimre. És ez a kis beszélgetés váratlanul rendet teremtett bennem. Megvilágosodott és kitisztult bennem mindaz, ami az életem legnagyobb döntéséhez szükséges volt. Megtörtént, és én döntöttem. Azóta Jézus Krisztus megváltott gyermekének tudom magam, és hiszem, hogy Isten ezt az utat adta, hogy az ember a bűnbeesés után visszatalálhasson hozzá, és átélhesse a mindennél nagyobb kegyelmet, hogy az őt személyesen ismerő és szerető Isten akarata szerint elvesztettből megtalálttá válhat! Ez a döntésem teremtette meg egész további életem hitbeli alapját, melyre az azóta eltelt bő hatvan esztendő épült.

És az első döntést követte a többi. 15 éves koromban egy Tahiban megszervezett táborozás során Isten korábbi elhatározásom újabb megerősítésére készített, hogy egész életemet az Ő kezébe teszem, és sorsom alakításá-

Dr. Nagy Sándorné

ban az ő vezetését kérem. Életem párjára is egy nyári táborban találtam rá. Nem én kezdeményeztem, de épp ettől világlott ki igazán Isten átléphetetlen akarata, amely aztán elkísért bennünket közössé vált életünkben mind a mai napig.

Az első tíz év során fogant és született meg mind az öt gyermekünk. Áldásban a megpróbáltatás: Zsuzsa és Péter fogantatásakor és születésekor nem volt saját lakásunk sem, hát még elég keresetünk a gyermekek eltartásához! Péterünk születésekor egy időben kerültem kórházba édesanyámmal, aki akkor egy másik kórház idegostályára került a rajta egy orvosi melléfogás miatt elhatalmasodott depresszió kezelésére. Nekünk viszont nem lévén lakásunk, mert az orvos nem tanácsolta, hogy továbbra is ott-hon lakjunk szüleimnél, mindenféle szükségmegoldást kellett elfogadnunk, mellyel nagyon sok megaláztatás járt együtt!

Először férjem unokatestvére és felesége fogadtak be egy mosókonyhából és nyári konyhából alakított rákoskeresztúri albérletükbe igen nehéz körülmények közé.

Folytatás a 6. oldalon

TÖRÖKÖR 5

Itt még a vizet is egy távoli kútból kellett hozni, s a két gyerek egymás utáni kihordása és megszülése után számomra már-már elhordozhatatlan terhet jelentett mindaz, amit teljesítenem kellett.

Péterünk súlyos, veleszületett betegségben szenvedett: Leiner kórban, amely fehérje hiányt, vagy túlérzékenységet jelent. (Az akkori szakirodalomban még nem volt egyértelmű az betegség oka.) A bőre mindig újra és újra lehámlott egész testfelületéről. (Háborús betegségnek is hívták, pedig akkor már rég véget ért a háború!) Ebben az állapotában a gyógyulásához szükséges feltételt jelentette az anyatej, mely áldásból én ugyan – adottságom folytán – csak kis mennyiségben tudtam részesíteni, mégis nélkülözhetetlen volt számára. Ezért olyan testvéri segítségre, befogadásra volt szükségünk, ahonnan bejárhattam szop-

tatni őt, és nap közben az akkor egy éves Zsuzsánkat ellátta a minket befogadó család, akikre halálig hálás szívvel gondolok. Velük és általuk Isten segített rajtunk.

Péterünk aztán rendbe jött anyyira, hogy együtt mehettünk Szentesre, ahol az újonnan odatelepített Erőtakarmány gyár szolgálati lakásainak egyikébe költözhettünk. Soha nem felejttem el azt a pillanatot, mikor megállván szép új bejáratú ajtónk előtt átéltem a csodát, hogy ez most már a mi lakásunk, és vége szakadt eddigi kiszolgáltatottságunknak.

De hát hosszú történet az enyém. Áldom Istent, hogy az út nehezét életünk elején kellett a megjárunk. Ehhez képest a későbbiek már jóval könnyebb volt, felfelé vezetett, s ha megvoltak is a maga buktatói, örömteli szakaszokban is gyakran bővelkedtünk. Most, hogy visszanézek, jól láthatom: Isten minden próbánál megerősítette a szövetségét, velünk volt és velünk marad.

Boldog és emlékezetes nap

Wagner Dorottya

Május 7-én gyönyörű napsütéses napra, gyülekezetünk tavaszi kirándulásának napjára ébredtünk. Ezúttal a budaörsi kálvária volt első állomásunk. Rögtön nagy meglepetés ért bennünket: kiderült, hogy gyülekezetünk legfiatalabb tagja, az alig három hónapos Balássy Andriška is velünk tart. De ismét nagy számban képviseltette magát a TeTRISZ csapata, s jöttek az idősebb korosztály tagjai is.

A kálváriára egy igen meredek domboldalon jutottunk fel, a bátrabbak persze választhatták a sziklamászást is. Fent aztán elég szeles idő várt minket, jól jöttek a széldzsekik. A fiatalokat nem zavarta semmi, lelkesen játszottak mindenfélét, arról nem is be-

szélve, hogy a nagytiszteletű úr igazán felkészült, hozott magával kötelet kötélhúzáshoz, kötelet ugrókötelezéshez és frizbit is, amit ugyan a szél rendszerezen eltérített, de ez nem zavart senkit.

Ebéd után aztán a csapat legfiatalabb tagja, s az idősebbek is elbúcsúztak tőlünk, mi pedig elindultunk a Csíki-hegyekbe.

Hihetetlenül meredek domboldalakon mentünk fel és le, szó szerint árkon-bokron keresztül, miközben olykor úgy éreztük, hogy a szél lefúj bennünket a völgybe.

Jó volt, s váratlanul jutalmat is kaptunk: gyönyörű látványt, árvalányhaj mezőt. Ahogy a szél rengette és a nap sütötte, úgy csillogott, mintha arany lett volna!

Folytatás a 7. oldalon

A könyvhét hagyományosan a magyar irodalom, jelesül a kortárs írók sereg-szemléje. Öt napon át a hazai és határon kívüli magyar könyvkiadók pavilonjaiban ismerkedhetnek meg a könyvszerető érdeklődők az erre az időszakra megjelentetett művekkel, amelyeket alkotóik dedikálnak az olvasóknak. A szervezésen kapcsolódó gyermekkönyvnapok programjai és könyvei a kicsik és nagyobbak, az eljövendő felnőtt könyvszeretők figyelmét keresik. (www.mkke.hu)

Budapesti Nyári Fesztivál. A Szabad Tér Színház június 10-e és augusztus 27-e között immár nyolcadik alkalommal rendezi meg a Budapesti Nyári Fesztivált a margitszigeti és városmajori szabadtéri színpadokon. A kínálatban koncertek, musicalek, operettek, néptánc program, balett és operák, komoly- és könnyűzenei koncertek, valamint vicces, szórakoztató előadások, és gyerekprogramok ígérkeznek. A folyamatosan frissülő, bővülő műsorkínálat a rendező honlapján ismerhető meg (www.szabadter.hu).

Duna Karnevál. A június 12-e és 20-a között sorra kerülő Duna Karnevál egyedülálló művészeti seregszemle, melyen elsősorban a Duna mentén élő népek mutatják be kulturális örökségüket. A magyar néptánc jeles előadói mellett a komolyzene és világzene, valamint a kortárs tánc képviselői is megjelennek. Az 1996 óta megrendezett Duna Karnevál leglátványosabb része az együttesek karneváli felvonulása, amikor is a Duna korzót lepik el a hagyományos népviseletbe öltözött lányok és legények. A felvonulás a Vörösmarty térre tart, ahol az együttesek egymást követő bemutatójával zárul. (www.vendegvaro.hu)

Református Énekek. Június 25-én este félnyolckor Református Énekek címmel, immár tizedik alkalommal rendezik meg a Bartók Béla Nemzeti Hangversenyteremben a Kárpát-medencei reformátusok legnagyobb zenei ünnepét, hogy ott a reformátusok használatára kiadott énekeskönyv zsoltáiraiból és énekeiből koncertfelvétel készüljön professzionális előadók tolmácsolásában, amely új CD és DVD kiadását teszi lehetővé. Az elmúlt nyolc év alatt az eddigi 9 albumon 164 református zsoltárt és éneket dolgoztak fel. (www.mupa.hu)

Csillagpont. A Kárpát-medencei magyar református ifjúság találkozóhelye, a közösség és az együvé tartozás megélésének alkalma idén, július 19-23 között, Tata lesz. Az immár ötödik Csillagpont Református Ifjúsági Találkozót „Érintések – A lényedre tapint” címmel fiatalok szervezik fiataloknak, hogy megosszák egymással gondolataikat a világról, közös értékeikről, Istentől. (csillag.reformatus.hu)

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás a 6. oldalról (Programajánló)

Művészetek Völgye. Az eseménysorozatnak július 22-e és 31-e között hét község ad helyszínt: Kapolcs, Taliándörögd, Vigántpetend, Monostorapáti, Pula, Öcs és Nagyvázsony. A rendezők – egyebek közt – klasszikus, zenés, tánc- és utcaszínházi előadásokat, könyvbemutatókat és irodalmi esteket, egyházi, régi-, népzenei, világzenei, rock- és jazz-fesztiválokat, táncházakat, az alkotók részvételével filmvetítéseket, erdei sétákat, országos fazekas-és keramikus találkozót, környezet-és természetvédelmi rendezvényeket terveznek.
(www.muveszetekvolgye.hu)

Művészet a tavon. Május 22-től szeptember 4-ig különös kiállítást tekinthetnek meg az érdeklődők a Városligeti Csónakázótavon. A Szépművészeti Múzeum kilépett a falak közül, s olyan bemutatkozási lehetőséget kínál az itt felsorakozó kortárs belga, cseh, finn, francia, holland, lengyel, német, olasz, osztrák, román, spanyol, szlovák és magyar művészek képzőművészeti alkotásainak, amelyet egyetlen más múzeum sem a világon. A 35 ezer négyzetméteres vízfelületen megnyitott tárlatot megszemlélhetjük a hídról, a sétányokról, és több hónapon keresztül minden nap délelőtt 10 órától sötétedésig a műtárgyakat körbe is csónakázhatjuk. A múzeum számos kísérőprogrammal kívánja emlékeztetesebbé, vonzóbbá tenni a kiállítást. A vízzen felállított színpadon pedig zenés produkciók egészítik ki a nem mindennapi látványt. Az esemény honlapján (www.artonlake.hu) az előkészületekről, a helyszínről, a kiállító művészekről, valamint az alkotásokról találhatnak információt az érdeklődők. (*artportal*)

ALKALMAINK

Hetente

Istentisztelet, vasárnap 10.00
Gyermekfelügyeletet biztosítunk.

További alkalmaink

MÁV-telepi (Hungária krt. 1-3. 30. ép.)
istentiszteletek
június 26. vasárnap 16.00
július 3. vasárnap 16.00
július 31. vasárnap 16.00
augusztus 7. vasárnap 16.00

Gyülekezeti délután

június 13. pünkösd hétfő 18.00

Ünnepi alkalmak

Pünkösd I. napja (jún. 12.) 10.00 – úrvacsorás istentisztelet konfirmációi fogadalomtétellel
Pünkösd I. napja (jún. 12.) 16.00 – úrvacsorás istentisztelet a MÁV-telepen
Pünkösd II. napja (jún. 13.) 10.00 – úrvacsorás istentisztelet

Az ünnepi időszakban különösen felhívjuk a testvérek figyelmét a házi úrvacsora lehetőségére.

Folytatás a 8. oldalon

Néhányan a résztvevők közül

Folytatás a 6. oldalról (Boldog és emlékezetes nap)

Remélem, hogy minden résztvevő nevében mondhatom: szép, fényes, sokszínű és szórakoztató nap volt. Így, együtt. Ámultunk, hogy milyen jól lehet kirándulni alig érintett erdőben, mezőben, szűk ösvényeken, miközben ott a közelben, a lábunk alatt a város.

Nekem a nap fénypontja mégis az volt, amikor néhány percre átvehettem és magamhoz karolhattam Andriskát. Még soha nem volt a kezemben kisbaba. Idetartozik talán, hogy az elkövetkező időben külföldön tanulok majd, nekem tehát amolyan búcsúkirándulás is volt ez. Zajos, mozgalmas, vidám búcsú. Boldog és emlékezetes nap.

Imádságos könyv

Hajdú Zoltán Levente: Előtted, Uram...

Varga Lajos Márton

Van-e olyan ember, aki elmondhatná, s okkal mondhatná el: tudok imádkozni? Pedig naponta többször is imádkozunk. Legtöbbször magányosan, amikor személyes ügyeinkkel fordulunk Istenhez. Gyakran közösen, nyilvánosan, valamennyiünk nevében és érdekében, a gyülekezet lelki vezetőjével. Legtöbbször kérünk valamit. Bűneink bocsánatát, megpróbáltatásaink megszüntetését, valami érdekeink szerinti fejlemény bekövetkezését, meg persze ezer más dolgot, ahányan vagyunk, annyiféleképpen. Közbenjárását is kérjük. Sűrűn élünk a hálaadás imájával, hogy megköszönjük az Úrnak szaba-

dításunkat szenvedéseinkből, nyomorúságainkból, a sorscsapásokból, megköszönjük kegyelmét, testi, lelki és szellemi ajándékait.

És olykor talán az is megtörténik, hogy nem a magunk dolgaira gondolunk, hanem csak Istenre és Jézus Krisztusra és az Ő Golgotán elvégzett áldozatára, megfoghatatlan szeretetére, könyörületére, a benne és általa megtestesülő igazságra, jóságra, szépségre és szentségre, és magasztaljuk őt.

Az imádság, szokás mondani, beszélgetés Istennel. Tényleg tudunk vele beszélgetni? Tiszta, engesztelt szívvel, feltétel nélkül és maradéktalanul odafordulva és átadva magunkat neki? Így imádkozunk?

Folytatás a 8. oldalon

Folytatás a 7. oldalról
(Imádságos könyv)

És kell-e hozzá hogy részlete-
sen megfogalmazzuk, amit aka-
runk? Vajon nem az az igazi imád-
ság, ha mindarról gondolkodva,
ami foglalkoztat és átjár ben-
nünket, csak annyit mondunk,
hogy igen, Uram, legyen meg a te
akaratom? Nincs benne ebben az
Igenben minden? Nyilván sokan
vannak, akik másképp gondolják,
s valószínűleg nem alaptalanul.
Hogy végig kell mondani mon-
dandóinkat, akár valami önvizs-
gálatot, s nem azért, hogy Isten,
hanem, hogy mi magunk legyünk
tisztában magunkkal. És mert az
ima nem Istent változtatja meg,
hanem azt, aki imádkozik, őt is
csak így. Lehet, ezért írnak és ad-
nak közre időről időre imádságos
könyveket. Segítségül azoknak,
akik nem találnak el magukhoz
és a maguk szavaihoz, a változ-
tatás vágyához és a megváltozta-
tandóhoz.

Most Hajdú Zoltán Levente, a

szóládilelkipásztorElőtted, Uram...
Imádságok című kötetét vehetjük
kézbe. Ahogy a kiadó írja róla: „Az
Istenhez szálló fohászok nyolc fe-
jezetbe rendezve a teremtés és a
megváltás csodája mellett felölelik
a hétköznapi élményeket, a regge-
leket, az estéket, a találkozásokat
is. A szerző (...) elvezeti olvasóit a
belső utak mély, néha meghitt, né-
ha felkavaró világába éppúgy, mint
az isteni és emberi közösség egé-
szen kézzelfogható valóságába. Az
imádságokat magukénak érezhe-
tik azok is, akik régóta beszélget-
nek Istennel, és azok is, akik most
indulnak el a hit útján.” Valóban,
szép, tiszta, könyv, egy tehetséges,
okos, odaszánt, mondhatni: elhi-
vott lelkész érzékenységgel és
tapasztalataival megírva. Ezért is:
felszabadíthatja olvasóját a gátlásai
alól, aki olvasás, töprengés közben
felismerheti, megértheti, megfo-
galmazhatja a maga gondjait, be-
láthatja a változtatás szükségsé-
ségét és lehetőségét, s eltalálhat a
maga imájához.

Kálvin, 100 oldal, 990 forint

Az élet szép

Ónodi Szabó Ádám

Gyülekezetünk filmklubjában április 30-án Az élet szép című színes olasz filmdrámát (1997) nézhet-
tük meg. A film története szerint
a második világháború előestéjén
Guido Orefice, a félzsidó pincér
(Roberto Benigni alakításában,
aki egyszersmind a film rendező-
je is) beleszeret egy katonatiszt
gyönyörű jegyesébe, Dorába (Ni-

Jelenet a filmből

8 TÖRÖKÖR

coletta Braschi). Hosszas és fárada-
thatatlanul ötletes udvarlásának
engedve a lány őt választja, és ösz-
szeházasodnak, majd születik egy
fiuk is. A háború kitörése után Gu-
ido és fiát haláltáborba szállítják.
Itt, a gyerek lelki-szellemi épsé-
gét megmentendő, Guido kitalál-
ja, hogy az egész tábor csak játék,
amolyan túlélő tréning, és ezzel
erőt és reményt ad a fiának, aki az
apja teremtetten álomvilágban sér-
tetlenül éli át a koncentrációs tá-
bor abszurd kegyetlenségét, míg
aztán a bevonuló amerikai had-
sereg jóvoltából anyjával is talál-
kozhat. Az élet szép alighanem a
legviccesebb, legkülönösebb film
a holocaustról. Remekül formált
munka, nem véletlen a díjak zuha-
taga, köztük öt jelölésből a három
odaítélt Oscar (a legjobb férfi fő-
szereplő, a legjobb idegennyelvű
film, s a legjobb filmzene – Nicola
Piovanninak). Aki nem látta, s tehe-
ti, feltétlenül nézze meg.

Folytatás a 7. oldalról
(Alkalmaink)

Táborok

Napközis gyermektábor
július 4-8.
Jelentkezési határidő: június 17.

Te-TRISZ (ifjúsági) tábor
augusztus 8-12.
Jelentkezési határidő: június 13.

Gyülekezeti hétvége

augusztus 12-14.
Jelentkezési határidő: június 13

További információ és jelentkezés
elérhetőségeinken..

Lelkeszi fogadóóra:

csütörtök: 15.00 – 17.00
A fenti időpontban – a lehetőségekhez
mértén – mindig igyekezzünk rendelkezésre
állni. További időpontokat telefonon lehet
egyeztetni.

Lelkipásztor: Balássy András

Telefon: 333-1942
Mobil: 30-638-4719
e-mail: torokor@bpeszak.hu
honlap: www.torokor.hu

IMPRESSZUM

TÖRÖKÖR

2011. június

A Budapest-Törökőri
Református Egyházközség lapja.
Kiadja a Presbitérium.
Felelős kiadó: Balássy András

E számban közreműködtek:

Balássy András
Barnovszky Zoltán
Dibuz Sarolta
Dr. Nagy Sándor
Dr. Nagy Sándorné
Ónodi Szabó Ádám
Varga Lajos Márton
Wagner Dorottya